

[Pelle Voigt]

stolen, eller vil ministeren fastholde dette svar?

Svend Jakobsen (S):

Foranlediget af de udtalelser, der er faldet om sagens behandling i udvalget, skal jeg gøre nogle ganske få bemærkninger.

Jeg vil gerne sige til hr. Riishøj, at det er en sandhed med modifikationer, når hr. Riishøj siger, at det ikke har været muligt at stille supplerende spørgsmål. Hr. Riishøj vil kunne bekræfte, at SF har stillet en serie spørgsmål og i to omgange efterfølgende har stillet supplerende spørgsmål og har fået disse besvaret. Det betyder ikke, at SF ikke ville være i stand til at stille endnu flere spørgsmål – man ville formentlig kunne fortsætte ganske lang tid – men jeg vil gerne konstatere dette vedrørende besvareelserne.

Det, vi beskæftiger os med her, er jo en ratifikation af en protokol om Spaniens optagelse i NATO. Det er altså ikke et lovforslag, hvor man har mulighed for efterbelysningen at stille ændringsforslag. Det vil sige, at det, der er behov for, er at få sagen således belyst, at partierne har baggrund for at tage stilling for eller imod. Jeg kunne godt stille det spørgsmål – men det ville forlænge debatten, så jeg skal lade være med at provokere nogen til at besvare spørgsmålet – hvorvidt spørgsmålene blev stillet for at få en bedre baggrund for at tage denne stilling.

Om udvalgsarbejdet i øvrigt skal jeg sige, at på det andet møde, hvor betænkningssafgivelse var sat på dagsordenen – hvilket i øvrigt ikke kunne komme overraskende for noget medlem af udvalget – måtte jeg konstatere, at der var et meget stort flertal, der fandt, at sagen lå klar til afgørelse. Jeg kan da også konstatere, at der heller ikke er nogen, der har påstået eller anført, at udvalgsbehandlingen er gennemført i strid med folketingets forretningsorden.

Arne Melchior (CD):

Jeg finder også anledning til at sige til kritikerne, at det er jo ikke den eneste gang, det forekommer, at et flertal manifesterer sig og afgiver betænkning, selv om der fortsat kan stilles mange spørgsmål. Jeg vil godt tage et eksempel fra den allernyeste tid, selv om det ikke drejer sig om et udenrigspolitisk anliggende. SF og ikke mindst hr. Pelle Voigt har

for ganske nylig været med til – i spørgsmålet om indeksfinansiering – at gå ret hurtigt frem, da et flertal var konstateret, skønt en række partier med fuld ret havde masser af spørgsmål endnu at stille og der også blandt flertallets medlemmer var klarhed over, at der kunne stilles mange flere spørgsmål. En meget nøjagtig besvarelse af dem kunne have givet et meget bedre beslutningsgrundlag. Alligevel vedtog man sagen. Som sagt – forskellen på de to sagers karakter i ære – er det ét blandt mange eksempler på, at folkettinget i meget vigtige spørgsmål, når et flertal klart er til stede, skrider til beslutning.

Om selve vedtagelsen i dag vil jeg gerne på CDs vegne have sagt følgende. Når vi helhjertet stemmer for ratifikationen, skal det forstås som et ønske om dansk villighed til at modtage Spanien i NATO. Vi finder, det er en fordel for alliancen, vi finder, det er en fordel for os selv, og vi ønsker, at det spanske folk skal vide, at der i Danmark er et stort flertal, der byder Spanien velkommen som medlem.

Diskussionen om, hvad spanierne selv ønsker, foretrækker jeg at overlade til spanierne. Ikke at vi ikke skal have lov at føre den og deltage i den – det har vi selvfølgelig, det siger sig selv – men vi respekterer, at Spanien er et demokrati i dag, og de bestemmer selv de former, deres diskussion skal foregå under. Det, de måtte ønske yderligere at diskutere, skal i hvert fald ske i lyset af, at Danmark – som forhåbentlig alle øvrige NATO-lande – er villigt til at modtage dem, ja, mere end det: byder dem velkommen i dette samarbejde. Dette er altså baggrunden. Det skal være kendt her i landet, det skal være kendt hos de øvrige NATO-partnere, og det skal allermost være kendt i Spanien.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Min bemærkning er i anledning af hr. Arne Melchiors sammenligning af fremgangsmåden i denne sag og fremgangsmåden i boligudvalget i forbindelse med indeksslåne. Jeg finder den sammenligning ganske urimelig. Der var mulighed for at holde flere udvalgs møder i boligudvalget om denne sag, og der blev holdt mange udvalgs møder. Det udvalg, vi taler om her, har holdt to udvalgs møder. Boligudvalget har i spørgsmålet om